

ΜΠΟΡΕΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΝΑ ΠΑΙΞΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΡΟΛΟ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ;

Σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες οι μαθητές ρωτήθηκαν αν πιστεύουν ότι ο πόλεμος επιλύει διαφορές. Στις χώρες με αναπτυγμένα εκπαιδευτικά συστήματα οι μαθητές ισχυρίστηκαν ότι είναι κατά του πολέμου και υποστήριξαν ότι θα έκαναν τα πάντα, έτσι ώστε να διατηρηθεί η ειρήνη στον πλανήτη Γη. Αντίθετα σε χώρες με όχι και τόσο αναπτυγμένα εκπαιδευτικά συστήματα, οι μαθητές υποστήριξαν ότι ο πόλεμος μπορεί να επιφέρει και θετικά αποτελέσματα, καθώς κάνει τις χώρες που νικούν στον πόλεμο περισσότερο ισχυρές.

Αναμφίβολα η εκπαίδευση και η στοιχειώδης παιδεία είναι δυνατό να ενισχύσουν το πνεύμα της ειρήνης λόγω του ότι κανείς μαθαίνει τις επιπτώσεις του πολέμου και την αξία και τα οφέλη της ειρήνης για τους ανθρώπους. Επίσης η εκπαίδευση και η στοιχειώδης παιδεία που αποκτά ένας άνθρωπος κατά τη διάρκεια της ζωής του, του δίνει την δυνατότητα να κατανοήσει τη βαθιά σημασία της συνεργασίας που επιτυγχάνεται αποκλειστικά σε καιρό ειρήνης.

Επιπλέον η ουσιαστική μόρφωση δίνει την ευκαιρία να μελετήσει κανείς τα έργα 'μεγάλων' και 'σοφών' ανθρώπων, όπως π.χ. τα έργα του Θουκυδίδη, που κάνουν λόγο για τις μελανές συνέπειες του πολέμου. Με τη μελέτη της ιστορίας, μαθαίνει το παρελθόν και τα 'λάθη' που έκαναν οι άνθρωποι τότε, έτσι ώστε να μην τα επαναλαμβάνει στο παρόν και στο μέλλον.

Η εκπαίδευση έχει ευθύνη για την δημιουργία υπεύθυνων πολιτών που θα είναι έτοιμοι να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους για να ζήσουν σ' ένα κόσμο ειρηνικό και ασφαλή.

Ιδιαίτερα η Ιστορία, η Λογοτεχνία, η Γλώσσα και τα Καλλιτεχνικά μπορούν να δώσουν αφορμές για γόνιμο προβληματισμό σχετικά με τα αίτια του πολέμου καθώς και για τις ευεργετικές επιδράσεις της ειρήνης σε όλους τους τομείς της ζωής και της δημιουργίας. Ασφαλώς, στην σημερινή εποχή, τα μαθήματα της Αισθητικής Αγωγής βοηθούν στον εξευγενισμό και την ευαισθητοποίηση των νέων. Η Ιστορία από την άλλη πλευρά δεν πρέπει να αναφέρεται μόνο σε περιγραφές μαχών, σε ονόματα στρατηγών και σε χρονολογίες αλλά και στην κριτική αξιολόγηση των έργων της ειρηνικής περιόδου που προάγουν τον πολιτισμό. την αναπαραγωγή προκαταλήψεων που αναζωπυρώνουν μίσση και αντιπαλότητες μεταξύ κρατών.

Το φιλειρηνικό πνεύμα μπορεί να ενισχύεται μέσα από τη συμμετοχή σε δραστηριότητες που αφορούν στο θέμα «πόλεμος – ειρήνη», όπως μουσικές εκδηλώσεις, θεατρικές παραστάσεις, προβολές ταινιών και εκθέσεις. Φυσικά, η γνωριμία με τις φρικιαστικές όψεις του πολέμου

συμβάλλει στην ενεργοποίηση του ατόμου για την δημιουργία ενός ειρηνικού κόσμου. Τέλος, δίνοντας έμφαση στην επαφή και την συνεργασία με νέους από το εξωτερικό, ανακαλύπτουμε έναν ευχάριστο και ουσιαστικό τρόπο για την ανάπτυξη πνεύματος ομόνοιας και αλληλεγγύης.

Επιπρόσθετα, κύρια προτεραιότητα της εκπαίδευσης πρέπει να είναι η προώθηση της ειρηνικής συνύπαρξης μέσα από τον τρόπο οργάνωσης της σχολικής ζωής. Βέβαια, ο αυταρχισμός, ο εξοντωτικός ανταγωνισμός και η έλλειψη συνεργασίας και αμοιβαίου σεβασμού ανάμεσα στους διδάσκοντες και τους μαθητές, οδηγούν στην καλλιέργεια κλίματος εμπάθειας και βίαιων αντιδράσεων. Αντιθέτως, με σεβασμό στη δημοκρατική λειτουργία της σχολικής κοινότητας, στις αρχές της ισότητας, του σεβασμού και του διαλόγου διαμορφώνονται νέοι απαλλαγμένοι από πολεμοχαρείς διαθέσεις και συνειδητοποιημένοι υποστηρικτές της ειρήνης.

Συμπερασματικά, σκοπός κάθε εκπαιδευτικής δραστηριότητας πρέπει να είναι η πρόοδος του πολιτισμού, η εξέλιξη του ανθρώπου και η ενίσχυση των ανθρωπιστικών αξιών. Αυτό, όμως, θα αποτελεί ανέφικτο όραμα, αν δεν συνειδητοποιήσουμε την αξία της ειρήνης και αν δεν συνεργαστούμε για την εδραίωσή της.

Τελικά, η στοιχειώδης παιδεία αποτελεί κίνητρο αποφυγής του πολέμου και αφορμή για ένα ειρηνικότερο αύριο.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ;

Οι συνθήκες μπορούν να ελεγχθούν από εμάς, γιατί εμείς τις έχουμε δημιουργήσει.

Η κοινωνία είναι το προϊόν των σχέσεων μας, αν αλλάξουμε στις σχέσεις μας με τους άλλους, θ' αλλάξει και η κοινωνία. Το να βασιζόμαστε απλώς στους νόμους, στον εξαναγκασμό του κράτους, για να μεταμορφώσουμε την κοινωνία, ενώ μέσα μας εξακολουθούμε να είμαστε διεφθαρμένοι, ενώ εξακολουθούμε ν' αναζητάμε δύναμη, κοινωνική αναγνώριση, εξουσία, δεν οδηγεί πουθενά γιατί αυτό το μέσα είναι η καταστροφή του έξω.

. Αν έστω και μια φορά νιώθαμε την ευθύνη των ίδιων μας των πράξεων, πόσο γρήγορα θα μπορούσαμε να βάλουμε τέλος σε όλους αυτούς τους πολέμους, σ' αυτή τη φοβερή δυστυχία! Αλλά είμαστε αδιάφοροι.

Για να έχουμε ειρήνη πρέπει να είμαστε μέσα μας ειρηνικοί, θα πρέπει ν' αγαπάμε...

Για να φέρετε ειρήνη στον κόσμο, θα πρέπει να γίνει μια επανάσταση μέσα στο κάθε άτομο, σ' εσάς και σ' εμένα.

Το να βασιζόμαστε σε άλλους είναι εντελώς μάταιο, δεν μπορούν να μας φέρουν άλλοι ειρήνη. Κανένας ηγέτης δεν πρόκειται να μας δώσει ειρήνη, καμιά κυβέρνηση, κανένας στρατός, καμιά χώρα.

Μπορεί να υπάρξει σωστή δράση μόνο όταν υπάρχει σωστή σκέψη και δεν υπάρχει σωστή σκέψη όταν δεν υπάρχει το «γνώθι σαυτόν» δηλαδή αυτογνωσία.

Για να σταματήσετε τον πόλεμο, πρέπει ν' αρχίσετε να βάζετε τέλος στον πόλεμο μέσα σας. Αν συνειδητοποιήσετε τον πόνο, αν δείτε την κατεπείγουσα ανάγκη για άμεση δράση και πάψετε

ν' αναβάλετε, τότε θα μεταμορφώσετε τον εαυτό σας.

Η ειρήνη θα έρθει μόνο όταν εσείς οι ίδιοι θα έχετε την ειρήνη μέσα σας, όταν εσείς οι ίδιοι θα έχετε ειρήνη με τον γείτονα σας».

ΚΡΙΣΝΑΜΟΥΡΤΙ

Η ερώτηση έγινε στη δεύτερη δημόσια ομιλία του στο Μπανγκαλός, στην Ινδία, στις 11 Ιουλίου 1948.

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

- Σταδιακός στρατιωτικός αφοπλισμός.
 - Συστηματική ενημέρωση για τις καταστροφικές συνέπειες του πολέμου.
 - Μαζικές κινητοποιήσεις από όλους τους φορείς.
 - Ειρηνική διευθέτηση προβλημάτων ανάμεσα στις χώρες.
 - Αποφυγή της παραπληροφόρησης που οδηγεί στον εθνικισμό.
- ☉ **Τρόποι αποφυγής του πολέμου:**
- Παραγκωνισμός συμφερόντων, ύπαρξη ανεκτικότητας, διαλόγου και σεβασμού με σκοπό την πρόοδο και ευτυχία.
 - Επικράτηση δικαιοσύνης και δικαιότερη κατανομή των αγαθών.
 - Ενεργός συμμετοχή των πνευματικών ανθρώπων και προσπάθεια υπεράσπισης των ιδανικών της ειρήνης.
 - **Διεθνείς οργανισμοί** → Προσπάθειες για ειρηνική επίλυση των διαφορών μεταξύ των λαών και τήρηση του διεθνούς δικαίου.
 - **Παιδεία** → **α)** Ανθρωπιστικό χαρακτήρα, **β)** ανύψωση πνευματικού επιπέδου, **γ)** γνωριμία και επαφή με τους άλλους λαούς (*πολυπολιτισμική κοινωνία*), **δ)** καλλιέργεια οικουμενικής συνείδησης, **ε)** εξάλειψη στερεοτύπων / σεβασμός προς τον συνάνθρωπο.
 - **M.M.E.** → Ευαισθητοποίηση κοινής γνώμης.
 - **Επιστήμη, τέχνη, αθλητισμός.**

Πηγή: http://e-didaskalia.blogspot.com.cy/2014/06/blog-post_512.html#ixzz45Y3YMJti